

POHOD MLADIH PLANINCEV NA ČEMŠENIŠKO PLANINO ČRNI VRH – 1204 m

Od zadnjega pohoda je minilo manj kot mesec dni in mladi planinci so se s svojo vodnico in mentoricami podali na nov planinski izziv. Skupina osemnajstih vztrajnih pohodnikov (iz naše šole 7 mlajših in 1 starejša) se je 3. februarja z avtobusom odpeljala v Zasavje do smučarskega centra na Prvinah.

Na prostranem parkirišču so se najprej okrepčali s hrano in pijačo iz nahrbtnika, potem pa pot pod noge in korak za korakom po hribu navzgor. Dokler je hoja potekala po cesti je že šlo, a ko so stopili na označeno markirano gozdno pot, sta zima in hlad pokazala svoje zobe. Nadmorska višina in nizke nočne temperature so na markirani gozdni poti pustile svoje sledove. Vse je bilo zelo poledenelo, zato se je začelo veselo drsanje in otežkočena hoja navkreber. Nekateri so šli več nazaj kot naprej, pomagali so si z rokami in oprijemanjem mimoidočih vej skoraj do Planinskega doma dr. Franca Goloba. Ker pa so bile noge ogrete in energije še dovolj, so mladi planinci pot nadaljevali do Črnega vrha (1204 m), ki je drugi najvišji vrh v Posavskem hribovju. Z gozdom porasel vrh je onemogočal razgled daleč naokoli, kamnito zloženi vrh v podobi možicev pa je pričaral obisk številnih pohodnikov.

Ob povratku do Planinskega doma dr. Franca Goloba, ki se nahaja ob robu večjega travnatega dela, pa se je v jasni soboti odprl lep pogled proti Zasavju in znanim hribom, ki so jih mladi planinci v preteklosti že osvojili Kum, Snežnik, Krim, Nanos ...

Travnati del pred kočjo, številne zunanje mize in klopi ter otroška igrala so ta sobotni dan omogočala daljši postanek, čas za igro, raziskovanje narave, gradnjo hišic iz vej, plezanje po debelih deblih in klepet z vrstniki. Po izpolnitvi dnevnika so si mladi planinci pred vhodom v kočjo odtisnili še žig in pridobili podpis mentorja.

Povratak v dolino je bil malo daljši in nekoliko lažji. Malo se je otoplilo, zato sta se led in sneg na gozdni planinski poti omehčala, korak je bil res bolj varen, a zato bolj blaten. Še dobro, da se je do Šentgotarda, kjer je čakal avtobus, pot nekaj časa vila po asfaltni cesti, da so se lahko čevlji vsaj malo očistili.

Kadar se pohodniki vračajo mimo Trojan, še nikoli niso ostali lačni trojanskih krofov. V letošnjem predpustnem času je bil vsak udeleženec pohoda obdarjen z enim krofom s strani MOPD Kočevje. Planinci so kar veliko krofov nabavili še za svoje domače in jih ob snidenju z njimi veselo izročili.

Med vožnjo proti domu so se na avtobusu celo pot širile sladke in opojne vonjave po cvrtju in pekarni. Njami, pa še kdaj ...!

Mentorica Melita Berlan